Odloženie spasenia?

written by Drahoslav Vajda | 1. marca 2026

Úvaha o jednom kontroverznom tvrdení

Je možné spasenie „odložiť“?

V dnešných dňoch v kresťanskom svete existuje názor, podľa ktorého spasenie nie je síce možné stratiť, ale je možné si ho „odložiť“.

Podľa tohto názoru: *spasenie nie je možné stratiť, ale je možné ho odložiť,* čiže *spasený človek si svoje spasenie môže odložiť*

Toto presvedčenie sa predkladá v diskusii názorov *o zachovaní spasenia (istote spasenia svätých)* a *možnosti straty spasenia* a vzťahuje sa na určite spasených ľudí – netýka sa nespasených. Pritom nie je bližšie špecifikované, čo sa pod *odložením spasenia* má rozumieť a ako sa spasenie „odkladá“.

Rozumieme, čo znamená *odložiť si kabát*. Pri odložení kabáta sa udeje to, že kabát, ktorý máme na sebe, si vyzlečieme zo seba a odložíme ho na nejaké určené alebo neurčené miesto. *Odložiť kabát* znamená nebyť v kabáte, nemať ho oblečený na sebe, ale byť z kabáta vyzlečený a kabát sa nachádza mimo nás niekde inde. Neskôr si ho podľa potreby odtiaľ môžeme vziať a znova si ho obliecť. S kabátom sa ešte dá urobiť aj to, že kabát si vyzlečieme a zahodíme. So spasením sa to však takto urobiť nedá.

Súčasťou spasenia je aj znova zrodenie, v ktorom spasený dostáva *nové srdce, nového ducha* a *Svätého Ducha* (Jeremiáš 31:31; Ezechiel 36:26-27). Spasený človek je *ospravedlnený* Kristovou mu pripočítanou spravodlivosťou, *má účasť* na božskej prirodzenosti (*účastný božskej prírody*, 2. Petrov 1:4; Kolosenským 3:3), *má večný život* (Ján 3:16, 3:36) a iné. A všetky tieto veci spasený dostal od Boh a stratiť ani nijako odložiť sa nedajú! Je to Božie dielo, ktoré Boh robí v človeku (v jeho vnútri), ktorý sa tým stáva novým stvorením v Kristovi (spaseným) – a Boh čo v človeku urobil, urobil raz a navždy – a človek si z toho nemôže nič *odstrániť* ani „odložiť“ ani mu to nemôže nikto vziať. A ani Boh čo človeku v spasení dal, neberie späť.

Že máme účasť na Božom živote, že máme večný život bude na nás zjavené a viditeľné až potom, ako sa s Kristom vrátime na zem pri jeho druhom príchode. Vtedy sa sem vrátime v nových premenených telách. Ale aj keď sme ešte na tejto zemi a žijeme v starom nepremenenom tele, už tento Boží večný život môžeme a máme žiť. Tak to píše apoštol Pavel Timotejovi: *„uchop večný život, do ktorého si aj povolaný*“ (1. Timotejovi 6:12) aj ostatným: *„prikazuj… aby uchopili skutočný, večný život*“ (verše 17, 19).

Večný život je iný, než ten prirodzený život, ktorým sme žili pred znova zrodením. Je to nový život, život žitý v Kristu. Týmto životom majú žiť všetci tí, ktorí sú nové stvorenie v Kristu, lebo tento život nám je daný. Pavel skrze list Timotejovi pripomína, že tento večný život už máme a napomína, aby týmto životom žili všetci spasení. Večný život (Ján 3:16, 36) neznamená len život, ktorý budeme žiť vo večnosti, ale je to nový život (nový druh života), ktorý začína po znova zrodení už tu na zemi a pokračuje v nekončiacej budúcnosti v novom Jeruzaleme.

Spasený človek o spasenie nemôže prísť, ani si ho odložiť. To, čo sa ale spasenému môže prihodiť je, že *nežije životom spaseného človeka*. Povedané inými slovami: nežije životným štýlom spaseného, čiže nového stvorenia v Kristovi. Môže teda „nežiť svoje spasenie“.[A)]

„Nežiť spasenie“ znamená žiť životom (životným štýlom) starého človeka. Inak povedané, znamená to žiť tak, ako žijú pohania. Pred takýmto životným štýlom nás Svätý Duch skrze apoštola Pavla dôrazne varuje: *„To teda hovorím a osvedčujem v Pánovi, aby ste vy už viac nechodili, ako aj ostatní pohania chodia, v márnosti svojej mysle, zatemnení v rozume súc odcudzení životu Božiemu pre nevedomosť, ktorá je v nich, pre zatvrdenie ich srdca, ktorí, keď otupeli do bezcitnosti, oddali sa nestudatosti páchať každú nečistotu nenásytnou žiadosťou. Ale vy ste sa tak nenaučili Krista*“ (Efezským 4:17-20). Tieto slová sú adresované spaseným. V ďalších veršoch píše, ako už teraz, keď sú spasení a svätí Boží, majú na tomto svete žiť. Sú to verše 4:21 – 5:14.

Aj keď sa spaseným stáva, že ešte stále sú v stave alebo sa znova dostanú do stavu, že žijú ako pohania, stále majú nové srdce, nového ducha a Svätého Ducha, ktorým sú zapečatení až ku dňu vykúpenia (Efezským 4:30). Stále sú novým stvorením a majú večný život. Je však otázne, ako dlho spasený človek takýmto pohanským, starým životom vydrží žiť. Svätý Duch a krvou Spasiteľa očistené svedomie spaseného človeka *nemlčia* a s týmto jeho návratom do žitia starým životným štýlom *nesúhlasia* a je otázkou času, kedy sa takéto Božie dieťa spamätá a bude si nasypať popol na hlavu.[A)]

Toto sa Božím deťom môže stáť. Veď nie nadarmo sú v Písme varovania pred tým, aby svätí Boží po znovu zrodení už viacej nežili spôsobom ako pred ospravedlnením (spasením), ale kráčali v novote života.[B)] Žijeme však na tejto starej zemi uprostred satanovho kráľovstva. Okolnosti a životné podmienky sú náročné a zložité. Pre mnohých život po obrátení k Bohu je utrpením – je to skutočné kráčanie dolinou tieňov smrti. Mnohí žijú pod neustálym fyzickým a duchovným tlakom. Niektorí to nezvládajú a podľahnú okolnostiam. A niektorí jednoducho podľahnú zvodom a žiadostiam tohto sveta.

Keď tu a toto píšeme, máme na mysli *zlyhanie* Božieho dieťaťa na ceste do *nového Jeruzalema*. Nehovoríme tu o tých, ktorí vyznávali kresťanskú vieru, ale v nejakom okamihu života ju vedome odmietli a opustili. Toto je už *vzbura* proti Bohu, toto sú *vzbúrenci* a pre takýchto návrat späť k Bohu už nie je možný (Židom 6:5-6).

Nech sú okolnosti zlyhania (nie vzbury) a návratu nového stvorenia k starému spôsobu života akíkoľvek, Boh svoje vykúpené dieťa neopustí v žiadnej situácii a za žiadnych okolnosti a zachová si ho pre seba pre život vo večnosti v novom Jeruzaleme. Z jeho ruky nás nikto nevytrhne. Tak to zasľúbil a svoje slovo aj dodrží – v tom si všetci spasení môžeme byť istí.

Písmo týchto *zlyhaných* a *zblúdilých* nezatracuje, aj keď ich označuje za *neposlušných* (ale nie za *synov neposlušnosti* – Efezským 5:6), *žijúcich vo tme* (Efezským 5:11) a *nemúdrych* (verš 15). V takomto stave sú *mŕtvi*, čiže *neužitoční* pre Boha (verš 14). A nás, žijúcich vo svetle, Svätí Duch upravuje, aby sme sa nezúčastňovali na ich spôsobe života, ale ich napomínali a kárali, aby sa dostali späť do svetla (verš 11). A zablúdeným Božím deťom, stále ešte žijúcich či vráteným sa späť do starého spôsobu života, a tým, že sú nemúdry a žijúcich vo tme, Duch hovorí: *„Prebuď sa ty, kto spíš, a vstaň z mŕtvych, a bude ti svietiť Kristus*“ (verš 14). A ďalej im hovorí: *„Teda hľaďte, ako by ste sa správne chovali, nie ako nemúdri, ale ako múdri*“ (verš 15). To je výzva zblúdilým Božím deťom, aby sa spamätali.

Z tohto rozumieme, že pre „nemúdre deti“, zblúdilých a neposlušných, cesta z tmy späť do Kristovho svetla je možná. Aj keď sa dostali do života v tme, stále zostali Božími deťmi. Boh ich zo svojej ruky nepustil, ale volá ich späť k sebe. Pre tých, ktorí odišli od Boha ako vzbúrenci cesty späť už niet (Židom 6:5-6).

Stratiť spasenie, prísť o spasenie nie je za žiadnych okolností možné. Nikto nám ho nemôže viať. A som presvedčený, že ani my sami sa ho zbaviť nechceme. Ospravedlnený a nové stvorenie v Kristovi,

sa spasenia nemôžeme vzdať ani my si ho nemôžeme odložiť. Opakujeme, že môže sa len stať, že hoci sme Božie deti žijeme starým spôsobom života.

Postoj, či tvrdenie o odložení spasenia je len akási snaha o premostenie, či zjednotenie učenia o nemožnosti straty spasenia a učenia o možnosti straty spasenia. Snaha zjednotiť tieto dve proti sebe stojace učenia je bezúspešná, nie je možná. Prečo?

Je to v tom, že spasenie je „buď-alebo“. Ten kto je *spasený*, je *ospravedlnený* pripočítanou Kristovou spravodlivosťou, je *novým stvorením v Kristovi*. Tieto veci sú nezvratiteľné. Viera spasených je *trvalá*, lebo je darom od Boha a ňou *sme Bohom strážení cieľom spasenia* (1.Petrov 1:5). Boh si svoje stvorenie vykúpené krvou Ježiša Krista ustráži a pre spasenie zachová.[C)]

Záverom môžeme smelo povedať, že vyhlásenie: *spasenie nie je možné stratiť, ale je možné ho odložiť,* čiže *spasený* ***človek si svoje spasenie môže odložiť*** je kontraverzné tvrdenie – je v protirečení s Písmom a preto ho treba odmietnuť.

Variant učenia o *odložení spasenia*

Variantom učenia o odložení spasenia je učenie: *spasenie nie je možné stratiť, ale je možné ho zahodiť,* čiže *spasený človek svoje spasenie môže zahodiť.*

Toto je také zvláštne tvrdenie, lebo *stratiť spasenie* a *zahodiť spasenie* je svojimi dôsledkami to iste. Ide tu len o žonglovanie so slovami, lebo v konečnom dôsledku u oboch sa *z určite spaseného človeka stane nespasený človek*, ktorý skončí v zatratení, skončí v ohnivom jazere. Tento človek bol na ceste do nového Jeruzalema, nuž ale odtiaľ sa svojim dobrovoľným rozhodnutím dostal na cestu vedúcu do pekla, kde teda aj skončí.

Možno by sme to mali chápať aj tak, že *stratenie spasenia* je zapríčinené vonkajším činiteľom, zatiaľ čo *zahodenie spasenia* je spôsobené vedomým rozhodnutím a aktom určite spaseného človeka. Ťažko povedať, lebo detaily mechanizmu *zahodenia* nie sú uvedené. V oboch prípadoch sa však spájajú s hriechom spaseného. Buď sa tvrdí, že ide o *vedomý* alebo *nevyznaný* hriech spaseného človeka. V oboch situáciách však ide o tvrdenia, odporujúce učeniu Písma.

prvom prípade by išlo o *vedomý hriech vzbury* proti Bohu a konečnou destináciou takéhoto určite spaseného by bolo ohnivé jazero. To je jednoducho nepredstaviteľné, lebo určite spasený človek je zapečatený Svätým Duchom až ku dňu vykúpenia (Efezským 4:30). Až ku dňu vykúpenia, nie na kratšiu dobu určenú na začiatku jeho znova zrodením a končiacu spáchaním vedomého hriechu! Ak by mal určite spasený človek skončiť v ohnivom jazere, skončil by tam aj s pečaťou Svätého Ducha – a to je holá nemožnosť. A toto sa rovnako týka aj druhého prípadu. Otázka stojí aj tak, či vedomý hriech vzbury u človeka, ktorý má nové srdce, nového ducha a je má pečať Svätého Ducha vôbec prichádza do úvahy. Som presvedčený, že nie, že to tonie je možné, že to do úvahy ani neprichádza.

V prípade *nevyznaného hriechu* ide o to, že ak určite spasený človek zhreší a pritom zomrie tak, že nestihne urobiť pokánie alebo pokánie jednoducho neurobil, skončí v zatratení (pekle). Tak ma o tom presviedčali bratia zastávajúci toto presvedčenie. Na podporu svojho tvrdenia uvádzali nasledovný príklad: „Božie dieťa zhreší. Spadne na neho strom a zomrie bez toho, aby stihlo urobiť pokánie. Tak kde skončí?“ Podľa týchto bratov tým, že zomrelo v hriechu, lebo nestihlo urobiť pokánie, skončí v zatratení. Moja odpoveď bolo: „Aj tento človek bude spasený!“ Odpoveď spôsobila veľké pobúrenie a bol som obvinený, že „učím“, že so svätým Bohom budú v nebi prebývať aj hriešnici.

Prečo bola moja odpoveď taká aká bola? Pretože Ježiš Kristus zomrel aj za tento jeho nevyznaný hriech. A aj tento jeho hriech je pred Bohom pokrytý krvou Pána Ježiša Krista.

Písmo učí, že:

Obeť Ježiša Krista je dostatočná pre spasenie hriešnika.

Ježiš Kristus zomrel za všetky naše hriech – okrem hriechu proti Svätému Duchu, okrem hriechov vzbury. Zomrel aj za nevyznané a nevedomé hriechy. Teraz sedí pri tróne nebeského Otca a prihovára sa za svoj ľud.

Skutočne spasený človek je zapečatený Svätým Duchom ku dňu vykúpenia. Túto pečať nemôže nikto odstrániť, ani on sám. Ak by to bolo možné, potom by to učenie bolo aj o tom, že človek je silnejší ako Boh, ktorý ho stvoril.

Pásmo zasľubuje, že Boh dielo spasenia, ktoré v nás započal, aj dokončí. Nech by sa so skutočne spaseným človekom udialo čokoľvek, dielo, ktoré Boh v ňom vykonal a koná sa nestratí, ani sa nedá odstrániť. Neodstraňuje ho ani Boh sám. Boh dielo, ktoré započal aj dokončí.

Na záver tohto oddielu môžeme povedať: Aj tento variant je kontroverzné tvrdenie – je v protirečení s Písmom a preto ho určite treba odmietnuť.

Na záver celého článku môžeme povedať: Všetky učenia o *stratení, odhodení* čo *odložení* spasenia určite spaseným človekom ignorujú učenie Písma a treba ich nekompromisne zahodiť.

Poznámky

A) Viem o čom píšem. Takouto situáciou som prešiel a takýto boj som s hriechom som bojoval a v Božej milosti aj víťazne vybojoval krátko po mojom obrátení. A v takej situácii bol aj kráľ Dávid, keď *práhli jeho kosti* (Žalm 32).

B) Vzhľadom na verše 1. Timotejovi 6:12, 17, 19 môžeme povedať, že životný štýl spaseného človeka nesie pomenovanie *večný život*. Týmto životným štýlom by mali žiť všetci nasledovníci Pána Ježiša Krista (*kristovci)*, všetci patriaci Pánovi.

C) Existuje však aj *dočasná viera dočasne ľudí*. Hovorí o tom Pán Ježiš v podobenstve o rozsievačovi. V tomto článku sa tomuto podobenstvu nevenujeme.

Umiestnené: 1. februára 2025

Doplnené: 6. februára 2025 Pridaný oddiel „Variant učenia o *odložení spasenia*“ a poznámky.